

ÎN C H E I E R E

16 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii Iuliana Oprea, Iurie Bejenaru,

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Ghimișli Ecaterina,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ghimișli Ecaterina
către Arjintari Serghei cu privire la recunoașterea bunului ca proprietate comună în
devălmășie a soților,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 19 martie 2015, prin care a fost
admis apelul declarat de Ghimișli Ecaterina din alte motive, casată hotărîrea
Judecătorei Comrat din 30 decembrie 2011, cu emiterea unei noi hotărîri de
respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 28 aprilie 2011 Ghimișli Ecaterina a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Serghei Arjintari cu privire la recunoașterea bunului ca proprietate
comună în devălmășie a soților.

În motivarea acțiunii reclamanta Ecaterina Ghimișli a indicat că de la 19
noiembrie 1989 a concubinat cu Afanasie Ghimișli.

Prin contractul de vânzare-cumpărare din 01 iunie 1998 Afanasie Ghimișli a
cumpărat casa de locuit cu terenul aferent situată în mun. Comrat, str. Cuibîșev, 8 la
prețul de 81673 lei.

La 27 mai 2006 a înregistrat căsătoria cu Afanasie Ghimișli, iar la 21 octombrie
2010 acesta a decedat și s-a deschis succesiunea la care pretinde pîrîtul Serghei
Arjintari.

În casa procurată în timpul concubinajului situată pe str. Cuibîșev 8, mun.
Comrat nu au locuit deoarece aceasta necesita a fi reparată, motiv din care a plecat
peste hotarele țării la muncă. Cu banii cîștigați au fost procurate și instalate în casă
ferestre de termopan, șopronul casei a fost reparat cu vagonca, casa tencuită, au
construit garduri noi, prin ce esențial a crescut prețul casei.

Consideră că casa de locuit situată pe str. Cuibîțev, 8, mun. Comrat ce aparține lui Afanasie Ghimișli a sporit esențial din contul mijloacelor comune motiv din care s-a adresat cu prezenta acțiune în judecată.

Cere, reclamanta recunoașterea casei de locuit situată pe str. Cuibîțev 8, mun. Comrat proprietate comună în devălmășie a soților Afanasie Ghimișli și Ecaterina Ghimișli.

Prin hotărîrea Judecătoriei Comrat din 30 decembrie 2011 acțiunea Ecaterinei Ghimișli a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 19 iunie 2012 apelul declarat de către Ecaterina Ghimișli a fost respins și a fost menținută hotărîrea primei instanțe.

Ecaterina Ghimișli la 24 septembrie 2012 a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea hotărîrilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23 ianuarie 2013 s-a admis recursul declarat de către Ecaterina Ghimișli.

S-a casat integral decizia Curții de Apel Comrat din 19 iunie 2012, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Ecaterinei Ghimișli împotriva lui Serghei Arjintari cu privire la recunoașterea bunului ca proprietate comună în devălmășie a soților, cu trimiterea pricinii spre rejudecare în ordine de apel la Curtea de Apel Comrat, în alt complet de judecată.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 18 februarie 2013 s-a admis cererea de abținere înaintată de judecătorii Curții de Apel Comrat.

Pricina civilă la acțiunea depusă de Ghimișli Ecaterina către Arjintari Serghei cu privire la recunoașterea bunului ca proprietate comună în devălmășie a soților, a fost strămutată către Curtea de Apel Cahul, pentru examinare în ordine de apel.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 19 martie 2015 s-a admis apelul declarat de către Ghimișli Ecaterina, dar din alte motive.

S-a casat integral hotărîrea Judecătoriei Comrat din 30 decembrie 2011, cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că, în urma efectuării expertizei judiciare, Raportul de expertiză judiciară nr. 2191 din 23.12.2014 (f.d. 172-182 cu foto-tabel) s-a concluzionat că valoare de piață a bunului imobil amplasat pe str. Cuibîțev, 8, mun. Comrat, UTA Găgăuzia constituie suma de 225 500 lei, iar în casa de locuit au fost montate 6 ferestre și o ușă din PVC și fațada casei de locuit a fost tencuită. Îmbunătățiri care consideră că au influențat asupra valorii bunului imobil și au fost luate în considerație la stabilirea valorii de piață a bunului imobil în litigiu la data efectuării expertizei.

Întru aplicarea uniformă a practicii judiciare, conform explicațiilor la pct.21 Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție „Cu privire la aplicarea unor dispoziții ale Codului civil și ale altor acte normative referitoare la dreptul de proprietate privată

asupra imobilelor, inclusiv asupra construcțiilor anexe „ nr. 2 din 27 martie 2006, dacă bunul imobil, proprietate personală a unuia dintre soți, i-a fost sporită valoarea în mod simțitor, în timpul căsătoriei și din mijloacele comune, acesta poate fi declarat de către instanța de judecată ca bun proprietate comună în devălmășie. Prin sporire a valorii în mod simțitor se va înțelege reparația capitală, reconstrucția, reamenajarea, reutilizarea și alte activități, care în mod singular sau cumulativ au produs o modificare pozitivă, perceptibilă, palpabilă și esențială asupra stabilimentului respectiv (art. 23 Codul Familiei și art. 372 alin. (3) Cod Civil).

Măsura în care s-a majorat valoarea imobilului se va aprecia, după, caz, prin dispunerea efectuării unei expertize tehnice, la cererea și pe cheltuiala părților.

Astfel, raportul de expertiză a confirmat doar faptul efectuării unor lucrări și nu faptul că s-a sporit esențial valoarea imobilului situat pe str. Cuibîșev 8, mun. Comrat.

În conformitate cu prevederile art. 23 Codul Familiei, bunurile ce aparțin fiecăruia dintre soți pot fi recunoscute de instanța judecătorească proprietate în devălmășie a acestora dacă se va stabili că, în timpul căsătoriei, din contul mijloacelor comune ale soților sau al mijloacelor unuia dintre soți ori în urma muncii numai a unuia dintre soți, valoarea acestor bunuri a sporit simțitor (reparație capitală, reconstrucție, reutilare, reamenajare etc.).

Potrivit prevederilor art. 372 alin. (3) Cod Civil, bunurile fiecăruia dintre soți pot fi declarate proprietate a lor comună în devălmășie dacă se constată că în timpul căsătoriei s-au făcut din mijloacele lor comune investiții care au sporit simțitor valoarea acestor bunuri.

Astfel, instanța de apel a considerat că, pretențiile reclamantei Ghimișli Ecaterina cu privire la recunoașterea bunului situat în mun. Comrat pe str. Cuibîșev, 8, ca proprietate comună în devălmășie a soților nu își găsesc confirmare, deoarece, în lipsa probelor nu se poate constata sporirea valorii bunului imobil.

La 25 iunie 2015 Ghimișli Ecaterina a depus recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului se invocă că atât instanța de apel, cât și prima instanță nu au constatat și elucidat toate circumstanțele pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei din 19 martie 2015 a fost expediată părților de către Curtea de Apel Cahul (f.d.215) la 02 iunie 2015, astfel, recursul depus de Ghimișli Ecaterina se consideră depus în termen.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ghimișli Ecaterina, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurenților se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Ghimișli Ecaterina, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ghimișli Ecaterina ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Ghimișli Ecaterina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Iurie Bejenaru